

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/585/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210894
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 4C/221/2012-96 zo dňa 5. 9. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu navrhovateľa, ktorou si uplatnil nárok na zaplatenie majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy zamietol, keď z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä z pripojeného exekučného spisu 6Er/917/2009, mal za preukázané, že exekučnému súdu bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia doručená 4. 11. 2009 a 14. 12. 2009 bolo vydané okresným súdom poverenie. Následne okresný súd uznesením č.k. 6Er/917/2009-13 zo dňa 6. 12. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17. 2. 2011, exekúciu zastavil. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 3Er/1390/2010 mal za preukázané, že 9. 12. 2010 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd výzvou zo dňa 20. 12. 2010 vyzval Stály rozhodcovský súd Bratislava na predloženie rozhodcovského spisu SR 02381/10. Dňa 29. 12. 2010 Stály rozhodcovský súd Bratislava požiadal o predĺženie súdom stanovenej lehoty. Požadované doklady zaslal súdu až 17. 1. 2011. Dňa 9. 2. 2011 vydal okresný súd poverenie pre súdneho exekútora. Uviedol, že v exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 105/2011). Na základe uvedeného ustálil, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prietahov a i s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/2002 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno považovať automaticky za prietahy v konaní.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 2 O.s.p. s tým, že odporca si náhradu trov konania neuplatnil, tieto nevyčíslil, ani z obsahu spisu nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky vznikli.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - ak účastníkovi konania sa postupom okresného súdu odňala možnosť konať pred súdom, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ak rozhodoval vylúčený sudca, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu, jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., a to aj napriek tomu, že navrhovateľ podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu návrh na zrušenie pojednávania. V tejto žiadosti poukázal na skutočnosť, že súdu boli v žalobe oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci. Na základe týchto skutočností mal súd postupovať podľa § 15 O.s.p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu a ten vzhľadom na ust. § 12 O.s.p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu.

Zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. V konaní mal okresný súd uskutočňovať také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie. Ďalej poukazoval, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal. Zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Konceptia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Otázka zákonného sudcu, tak v konaní 4C/199/2012, ako i v konaní 4C/221/2012, bola vyriešená uzneseniami nadriadeného súdu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9NcC/62/2012 zo dňa 18. decembra 2012 a sp. zn. 9NcC/59/2012 zo dňa 18. decembra 2012, ktorými nadriadený súd vylúčil sudkyňu Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Ivetu Žiškovic z pojednania a rozhodovania veci a ostatných sudcov Okresného súdu Liptovský Mikuláš z pojednania a rozhodovania veci nevyhlásil. V nadväznosti na uvedené možno konštatovať, že vo veci konala a rozhodovala zákonná sudkyňa. Rozhodnutie nadriadeného súdu priamo korešponduje i rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR, ktorý v iných veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 5. 2010 sp. zn. 3Nc 14/2010). Nadväzujúc na tento názor dovolací súd pre účely preskúmanej veci konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z pojednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezáujatého rozhodovania.

Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Odvolací súd preskúmal vec iba v rozsahu odvolacích dôvodov, vymedzených navrhovateľom a dospel k záveru, že konajúci súd postupoval procesne správne, a to nielen v otázke vymedzenia a ustálenia zákonného sudcu, ale i v otázke doručovania vyjadrenia odporcu k žalobe navrhovateľa, ako i v otázke vykonania dokazovania.

Pokiaľ sa týkalo samotného právneho posúdenia veci krajský súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa plne stotožnil i s dôvodmi, o ktoré okresný súd svoje rozhodnutie oprel, tieto považoval za dostatočne vyčerpávajúce, nakoľko v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že v dobe po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vykonával ďalšie úkony, zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Oprávňovalo ho k tomu priamo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s ust. § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania možno jednoznačne ustáliť, že pokiaľ i súd nevydal poverenie v zákonom stanovenej lehote, stalo sa tak nie z dôvodov, kedy vo veci nekonal, naopak vzhľadom na to, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci, zabezpečoval si ďalšie podklady pre posúdenie zákonnosti vedenej exekúcie. Navrhovateľ ani v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili, resp. priamo popierali okresným súdom vyslovené závery, v nadväznosti na čo v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto si návrhom neuplatnil, ani nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** je odvolanie prípustné.